

Lars har været forpagter i Ulkebøl i 20 år: Han lever af fest og hest

Hvor blev årene af, spørger Lars Langendorff, der overtog forpagtningen af Ulkebøl Forsamlingshus i 2003. Når han ikke er i forsamlingshuset, opdrætter han dressurheste.

JUBILÆUM

Jens Eilertsen
jei@ugeavisen.dk

ULKEBØL: Det er 20 år siden, journalist hos JyskeVestkysten, Tage Christensen, satte sig over for Lars Langendorff i Ulkebøl Forsamlingshus for at høre, hvorfor en bare 25-årig mand fra Aabenraa vil til Sønderborg for at drive et forsamlingshus. Journalisten fik så beretningen om en ung mand, der allerede som barn vidste, at han ville være kok. Den unge forpagter sagde også, at han troede på forsamlingshusenes fremtid.

Nu sidder Kars Langendorff igen over for en journalist, for han har 20 års jubilæum i forsamlingshuset, og han lægger ud med at sige, at han er klar til 20 år mere på Kaplenivej i Ulkebøl.

- Jeg har ingen planer om at forlade forsamlingshuset, og hvis det endelig sker, så er det fordi, jeg skal lave noget i en anden branche. I restaurationsbranchen får man ikke et bedre job end det, jeg har. Når du er forpagter, er du jo ikke som i en à la carte restaurant bundet op af faste arbejdstider. Hvis jeg har brug for et par fridage, så sætter jeg bare streger i kalenderen. Det hører også med, at den bestyrelse, jeg arbejder sammen med, er helt fantastisk. Det har den været alle årene, selv om der er kommet nye medlemmer, siger Lars Langendorff.

Det gode samarbejde har også en del af æren for, at forsamlingshuset er i tip-top stand, for når der er noget, der skal laves, skal forpagteren bare ringe til bestyrelsen. Så bliver det fikset i løbet af kort tid.

Hurtigt i lære

Forpagteren i Ulkebøl var ikke ret gammel, da han vidste, at han ville være kok. Derfor gik han direkte fra 9. klasse til en læreplads på Royal Hotel & Restaurant i Aabenraa.

Hvis Lars Langendorff bliver i restaurationsbranchen resten af livet, så bliver det i Ulkebøl Forsamlingshus. Foto: Jens Eilertsen

II *Jeg har aldrig fortrudt, at jeg fik forpagtningen, men det er godt nok lidt underligt at tænke på, at den altså er tilbage fra 2003. Pludselig er der bare gået 20 år.*

LARS LANGENDORFF

- Hvorfor egentlig kok?
- Det kan der svares hurtigt på. Jeg kan lide at lave mad.

Efter uddannelsen var Lars Langendorff en slags tilkaldkok - han kunne nemlig ikke få spiritusbevilling og således blive selvstændig, før han var fyldt 25 år. Da han endelig nåede det kvarte århundrede, gik han i gang med at læse avisernes annoncer, og der var her, han så, at Inga og Egon Nissen ønskede at gå på efterløn efter 17 år som for-

pagtere af Ulkebøl Forsamlingshus.

Lars Langendorff dukkede op til samtale, men bestyrelsen var ikke helt vild med ideen om at lade ham overtage forpagtningen. Han var jo kun 25 år.

Færre gæster

- Men jeg var den eneste faglærte blandt ansøgerne, og det gjorde nok, at de alligevel valgte mig.

For 20 år siden var der tit

meget store selskaber. Man var mere rundhåndet, når der skulle sendes invitationer ud. Lars Langendorff siger med et skævt smil, at dem, der holdt festen tilbage i begyndelsen af nullerne, ikke altid kendte navnene på alle deltagerne.

Det har ændret sig. Der er det samme antal fester i forsamlingshuset - det vil sige i gennemsnit fem om ugen i vinterperioden, som er højsæson - men antallet af gæster er faldet. Nu inviterer man kun dem, man virkelig gerne vil have med.

Dyr coronatid

- Vi har mange generalforsamlinger, runde fødselsdage og sølvbryllupper - i dag har vi faktisk et diamantbryllup. Og så er der mange begravelser både fra Sct. Marie Kirke,

Ulkebøl Kirke og Christianskirken. Der er nok at lave, siger den 45-årige kok.

Han har nydt alle årene i forsamlingshuset, men siger så lige, at der i forbindelse

Det er 20 år siden, Lars Langendorff overtog forpagtningen af Ulkebøl Forsamlingshus. Foto: Jens Eilertsen

FAKTA

FEM HURTIGE TIL KOKKEN

- Går du tit ud og spiser?
- Nej, når du ser mad og opdækninger hele tiden, så vil du hellere ligge hjemme på sofaen - men det gør jeg i øvrigt heller ikke. Altså ligger på sofaen, det er der ikke tid til. men jeg er vel ude og spise en gang hver anden måned.
- Hvad er din livret?
- En god wienerschnitzel.
- Kan du anbefale en restaurant i Sønderborg?
- Jeg har lige været på 1761. Jeg fik kalvemørbrød - det var rigtig godt.
- Når du som fagmand spiser ude, så sidder du vel og bedømmer maden?
- Det gør jeg ikke. Det gør kokke ikke - jeg tror, at kokke er verdens letteste gæster.
- Det bedste måltid?
- Det er mange år siden på D'angleterre. Der fik vi også kalvemørbrød.

bage fra 2003. Pludselig er der bare gået 20 år, siger Lars Langendorff, der er gift. Parret har to drenge på 10 og 13 år.

- Vil dine drenge også være kokke?

- Jeg vidste jo tidligt, hvad jeg ville være, men de har ikke besluttet sig endnu.

Opdræt af heste

Vi ser, at der holder en Porsche Cayenne på p-pladsen ved forsamlingshuset og går således ud fra, at forpagteren er meget bilinteresseret - men sådan forholder det sig ikke. Godt nok går han meget op i heste, men det er dem på fire ben - ikke dem, der ligger under kølerhjelmene på den store tyske SUV.

- Jeg købte bilen for et år siden, fordi jeg skal have noget, der kan trække en hestetrailer, siger Lars Landendorff, der ved siden af forsamlingshuset lever af at opdrætte dressurheste. De sælges som føl, og prisen kan løbe op i mellem 300.000 og 400.000 kroner. Alle hestene hedder noget med Pilekær, og derfor kan familien følge dem - en af familiens heste har lige hent et danmarksmesterskab for ungryttere.

- Så du har vel kun meget lidt fritid, når både forsamlingshuset og hestene skal passes?

- Jeg løber af og til en tur, og så ligger det fast, at vi en gang om året tager på skiferie, sommerferie og efterårsferie. Det skal vi bare have tid til.

Familien har de seneste otte år boet på en gård med 25 hektar jord ved Tumbøl i Aabenraa Kommune.

Ulkebøl Forsamlingshus er fra 1931. Det blev bygget som en gymnastiksal.

med corona var et "bump på vejen". Det bump kostede to millioner kroner i omsæt-

ning, og han anslår, at coronaen personligt kostede ham en halv million kroner. Men

her fremhæver Lars Langendorff den gode samarbejde med bestyrelsen. Han slap

nemlig for at betale forpagtning i årene med nedlukning.

- Jeg har aldrig fortrudt, at

jeg fik forpagtningen, men det er godt nok lidt underligt at tænke på, at den altså er til-